

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Ἀνατολῆς

Ὁ Ὅσιος Ἀνίνας, ὁ Θαυματουργὸς

† 16ῆ Μαρτίου

Στίχοι

*Σορῶ καλυφθεὶς Θαυματουργὸς Ἀνίνας,
Οὐ συγκαλύπτει τὴν χάριν τῶν θαυμάτων.*

Ὁ Ὅσιος Ἀνίνας (ἢ Ἀνανίας) ἔμεινε ὀρφανός. **Σ**ὲ ἡλικία δεκαἕξι ἐτῶν ἀποσύρθηκε στὴν ἔρημο, στὰ περίχωρα τῆς Νεοκαισαρείας ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου καὶ ὑποτάχθηκε στὴν καθοδήγησι ἐνὸς Ἀσκητοῦ ὀνόματι Μαΐουμᾶ (ἢ Μαγιωρᾶ), ὁ ὁποῖος ζοῦσε σὲ ἀπόλυτη στέρῃσι καὶ δὲν ἐτρεφετο παρὰ μία φορὰ κάθε τέσσερις ἡμέρες μὲ ὄ,τι τοῦ ἔστελνε ὁ Θεός.

Ὄταν ὁ πνευματικὸς του Πατέρας ἀπεφάσισε νὰ φύγη σὲ ἄλλους τόπους, ὁ Ὅσιος Ἀνίνας προτίμησε νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀγωνίζεται στὸν τόπο ὅπου εἶχε ἀπαρνηθῆ τὸν κόσμον καὶ ἔμεινε μόνος στὸ Κελλί. Ἀπεσύρετο δὲ μερικὲς φορές μακριὰ στὴν ἔρημο.

Τόσο πολὺ εἶχε καθυποτάξει τὰ πάθη τῆς ψυχῆς του, ὥστε τὴν κατέστησε ἰκανὴ νὰ ὑποδεχθῆ τὴν θεία Χάρι: **τὰ** ἄγρια θηρία καὶ ἡ φύσις τοῦ ὑπετάσσοντο, ὅπως στὸν ἀρχέγονο Ἀδάμ, καὶ δύο λιοντάρια τὸν συνώδευαν σὲ ὅλες τὶς μετακινήσεις του.

Καθὼς ἡ φήμη τῆς ἀγιότητός του ἄρχισε νὰ ἀπλώνεται στὴν περιοχὴ, μεγάλος ἀριθμὸς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀπὸ ὅλες τὶς κοινωνικὲς τάξεις προσ-

έτρεχε εἰς αὐτόν, φέρων ἀσθενεῖς, τοὺς ὁποίους ἐθεράπευε μόνο μὲ τὴν προσευχή του.

Ἐπιτελοῦσε καὶ ἄλλα θαύματα πρὸς παρηγορία τῶν ἐπισκεπτῶν του, οἱ ὅποιοι ἦσαν κατάκοποι μετὰ τὸ τόσο μακρὸ ταξίδι. **Μ**ία ἡμέρα, ἓνας πτωχὸς ἐξουθενωμένος ἀπὸ τὰ χρέη, τοῦ ζήτησε ἐλεημοσύνη, καὶ ὁ Ὅσιος μὴ ἔχων τίποτε νὰ τοῦ δώσει, τοῦ χάρησε τὸ ὑποζύγιό του, ἂν καὶ τοῦ ἦταν ἀπαραίτητος στὸν ἔρημο ἐκεῖνο τόπο.

Μία ἄλλη φορά, ὁ Ὅσιος ἔλαβε πληροφορίαν ἀπὸ τὸν Θεό, ὅτι ἓνας Στυλίτης φημισμένος γιὰ τὴν ἀρετὴ του, ἐπειδὴ τὸν ἐκτύπησε ἓνας ζηλόφθονος ἀδελφός, εἶχε κατέβει ἀπὸ τὸν στύλο του μὲ σκοπὸ νὰ ἐκδικηθῆ. **Ὁ** Ὅσιος Ἀνίνας τοῦ ἔστειλε ἐπιστολή, τὴν ὁποίαν μετέφερε ἓνα ἀπὸ τὰ λιοντάρια του, στὴν ὁποία τὸν παρώτρυνε νὰ εἰρηνεύσῃ. **Κ**ατάπληκτος ὁ Στυλίτης στὴν θεὰ τοῦ λέοντος μεταμορφωθέντος εἰς ἀγγελιοφόρο, ἐγκατέλειψε τὸ σχέδιό του καὶ ἀπέστειλε μὲ τὸ ἴδιο μέσο τὴν ἀπάντησί του στὸν Ἅγιο.

Ὁ Ὅσιος Ἀνίνας ἐπετέλεσε πολλὰ ἄλλα θαύματα κατὰ τὰ ἐνενηντα πέντε ἔτη τῆς παραμονῆς του στὸ ἴδιο Κελλί.

Ὁταν ἔφθασε σὲ ἡλικία ἑκατὸν δέκα ἐτῶν, ἐσύναξε τοὺς μαθητὲς του, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶχαν ἐγκατασταθῆ στὰ περὶχωρα, διώρισε τὸν διάδοχό του, ἔδωσε τὶς ὑστατες ὑποδείξεις του, τοὺς προεῖπε γεγονότα, τὰ ὁποία πραγματοποιήθηκαν ὅπως ἀκριβῶς τὰ εἶχε προαναγγείλει, καὶ παρέδωσε τὴν ψυχὴ του ἐν εἰρήνῃ στὸν Κύριο.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἅγιοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*